

Zaak C-110/99

Emsland-Stärke GmbH tegen Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(verzoek van het Bundesfinanzhof
om een prejudiciële beslissing)

„Landbouw — Restituties bij uitvoer — Producten die onmiddellijk in
Gemeenschap zijn wederingevoerd — Misbruik van recht”

Conclusie van advocaat-generaal S. Alber van 16 mei 2000 I-11571

Arrest van het Hof van 14 december 2000 I-11595

Samenvatting van het arrest

Landbouw — Gemeenschappelijke ordening van markten — Restituties bij uitvoer — Niet-gedifferentieerde restitutie — Producten die onmiddellijk in Gemeenschap zijn wederingevoerd nadat douaneformaliteiten voor invoer tot verbruik in derde land waren vervuld — Verlies van recht op restitutie — Voorwaarde — Bestanddelen van misbruik — Toetsing door nationale rechter

(Verordeningen van de Commissie nr. 2730/79, art. 9, lid 1, 10, lid 1, en 20, leden 2 tot en met 6, en nr. 568/85)

De artikelen 9, lid 1, 10, lid 1, en 20, leden 2 tot en met 6, van verordening nr. 2730/79 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen inzake het stelsel van restituties bij uitvoer voor landbouwproducten, in de versie die voortvloeit uit verordening nr. 568/85, moeten aldus worden uitgelegd, dat een communautaire exporteur zijn recht op betaling van een niet-gedifferentieerde uitvoerrestitutie kan verliezen wanneer het product dat aan een in een derde land gevestigde koper is verkocht en waarvoor de uitvoerrestitutie is betaald, onmiddellijk na invoer tot verbruik in het betrokken derde land, onder de communautaire regeling extern douanevervoer terug naar de Gemeenschap is gebracht en aldaar, zonder dat een overtreding van de regeling is vastgesteld, met heffing van invoerrechten voor het vrije verkeer is ingeklaard, en deze transactie in hoofde van deze communautaire exporteur een misbruik uitmaakt.

Om vast te stellen dat het om een misbruik gaat, is vereist dat de communautaire exporteur de bedoeling had een uit de gemeenschapsregeling voortvloeiend voor-

deel te verkrijgen door kunstmatig de voorwaarden te creëren waaronder een recht op dit voordeel ontstaat. Het bewijs daarvan moet voor de nationale rechter worden geleverd overeenkomstig de nationale rechtsregels, bijvoorbeeld door aan te tonen dat de exporteur en de importeur van de goederen in het derde land daarbij hebben samengewerkt.

De omstandigheid dat het product, alvorens terug in de Gemeenschap te worden ingevoerd, door de in het derde land gevestigde koper is verkocht aan een eveneens in dit land gevestigde onderneming waarmee hij persoonlijke en economische banden heeft, is een van de feitelijke elementen die de nationale rechter in aanmerking kan nemen om na te gaan of de voorwaarden voor het bestaan van een verplichting tot terugbetaling van de restituties zijn vervuld.

(cf. punt 59 en dictum)